

Říše
Thế Thiên Hành Hóa
(Palác nebeských bytostí,
které zprostředkovávají
Cestu na příkaz
Nebe)
Když jsme spolu minule
hovořili, slíbil jsem,
že se budeme povzbuzovat
v našem postupu na této
Cestě k věčnému životu.
Naposledy jsme se
na naši cestě dostali
k "Cung Thánh"
(paláci nebeského
příchodu a odchodu).
Nyní máme
základní porozumění
ohledně způsobu,
jakým lidé přicházejí
na tuto planetu Zemi.
Dnes vás zavedu,
vznešení přátelé, do
"Cung Thà Thiên Hành
Hóa"
(Palác nebeských bytostí,
které zprostředkovávají
Cestu na příkaz
Nebe).
Zde posvátné bytosti
pomáhají a rozhodují
o budoucích událostech.
Dělají to pro Zemi
a všechny ostatní planety.
V tomto paláci není
jediný okamžik, ve kterém
by tyto posvátné bytosti
nebraly v úvahu
lidského ducha,
na kterékoliv úrovni
vesmíru, z jedné
země do druhé.
Nejvyšší prioritu
tyto nebeské bytosti
dávají
plánování
a vytváření rozvrhů,
které rozhodují, kdo půjde
a kdo se vrátí, aby
nabídnul vysvobození

různým světům.
Toto se zvláště pak děje
v Cung Thà Thiên
Hành Hóa
(Palác nebeských bytostí,
které zprostředkovávají
Cestu na příkaz
Nebe).
Rozumíme,
že nebeské bytosti
nikdy nezanedbávají
vedení našich osudů.
Musíme udržovat
naši touhu,
abychom pokročili dále
po této cestě a došli
k Cung Hành Hóa,
protože cesta je
velmi dlouhá, úzká,
a opuštěná.
Tak je tomu neboť
po velmi dlouhý čas
a až po tento den bylo
extrémně obtížným úkolem
stát se nesmrtelným
nebo buddhou.
Od času,
kdy jsou si lidské bytosti
vědomy své existence,
můžeme nyní vidět,
jak nám dharma (pravé
učení) může pomoci stát se
nesmrtelnými či buddhy?
Pokud bychom se chtěli
stát nesmrtelnými
či buddhy, kolik let musíme
zušlechťovat Tao
(vznešené Já)?
Většina lidí se může
vrátit do Nebe,
ale to závisí
na jejich karmě (odplatě).
Není překvapivé,
že se na této
planetě můžeme
setkat s mnoha lidmi,
kteří projevují nepřátelství
vůči náboženstvím.
O těchto věcech jsem se
vyjádřil, abych mohl uvést

následující postřeh:
musíme postupovat
po nekonečné cestě.
Lidé mohou tvrdit,
že život je snadný, ale je
obtížné držet se Pravdy.
Stranou tohoto chaosu
bychom měli také uvážít
některá další nahlížení.
Stranou toho všeho,
cesta, kterou se dnes vydáme,
bude neobyčejná,
krásná a pokojná.
Při přibližování se
cestě se naše tělo
bude cítit velmi lehce,
povzneseně, uvolněně...
Jak budeme kráčet dál,
na obou stranách uvidíme
věci veliké podivuhodnosti;
jsou tak mimořádné,
že když si vzpomeneme na
pozemskou říši,
její nedostatky v nás
vyvolají smutek.
Ale zde nám žádná jiná
scenérie nemůže přivodit
takový extatický klid.
Když pomyslíme
na nesmrtelné, okamžitě
je uvidíme.
Přátelé, víte proč
tomu tak je?
Věříme, že někdy
jsou naše sny jen
pouhé sny,
že nejsou skutečné,
ale zde jsou –
pomyslíme a ono se to
stane skutečností!
Kráčejíc dále,
budeme pociťovat čirou
bláženost, naprostou extázi.
Pohybujeme se
k místu, odkud námi
mohou být vytvořeny
všechny říše dharmy.
Zde jsou tvé touhy
záhadně nahrazeny
nekonečnými kvalitami.

Na tomto místě
vidíme věci, kterých ještě
nejsme schopni dosáhnout;
ale můžeme vidět
tváře bytostí.
Nejsou k nám
lhostejné.
Místo toho čekají,
aby nás uvítali.
Můžeme vidět jejich tváře,
plné moudrosti, jemnosti
a duchovní ctnosti;
nemají žádnou
z charakteristik
pozemských říší.
Krása
tohoto zbožnění zůstává
záhadná a neomezená.
O čemkoliv se domnívají,
že je to krásné, pak krásným
skutečně je. Přesto si
pro nás stále udržují
svůj vnější zjev, na který
je snadné se dívat;
jak vidíme, sochy
osmi čínských
nesmrtelných
se sotva časem mění,
takže je pro lidi snadné
je rozpoznat;
protože to ušlechtilé
srdce srdcí nám darovalo
způsob získání
přirozenosti našeho Já.
Viděli jsme
pozemskou říši,
která je srovnatelná
s vesmírem, který
v sobě zahrnuje
vše odněpaměti.
Chci říci,
že se s námi nepřátelí
jen bytosti z této planety
Země, ale i bytosti
z jiných Zemí se přicházejí
s námi spřátelit.
Ty bytosti, které sem
přišly z ostatních planet,
se vrátily na jiné
pozemské planety a dosáhly

vysokého postavení.
Zatímco hovoří,
myriády světél se míhají
nad jejich hlavami
v nebi.
Tak, jak hovoří zde,
mohou komunikovat
s ostatními říšemi.
Celý vesmír je tak
podivuhodný a bezmezný,
je to nepopsatelné.
To je pozice
Thê Thiên Hành Hóa
(v zastoupení Nebe
vyučovat Cestu),
která třímá
sílu stvoření,
a není zde nic,
co by nemohli vykonat.
Osmistěnný
božský palác
a moře utrpení
Dnes budu pokračovat
v promluvě
o Cestě k věčnému životu.
Již jsme navštívili
Cung Thê Thiên Hành
Hóa
(Palác nebeských bytostí,
které zprostředkovávají
Cestu na příkaz
Nebe).
Dnes o tom
pojednáme více.
Stále vidáme
neobyčejné scenérie
a to nejlepší z nich
bude předmětem
dnešní diskuze.
Tato diskuze
je principiálně zaměřená
na nebem
ustavenou hierarchii –
těch, kteří tvoří
jádro božského společenství,
(tj. Duchovní rada)
Nejvyšší bytosti.
Kráčíme po této
nekonečné cestě,
neschopni odhadnout, jak

dlouho již putujeme.
Jak pokračujeme,
je to velmi neobyčejné:
postupujeme, jako bychom
letěli letadlem;
nevíme jak,
ale tak to je.
Tato cesta je
podivuhodná, tajemná...
Zatímco sedíte
na tajemném vozu
Dharmy (pravého učení),
ve skutečnosti sedíte
na posvátném voze
Nejvyšší bytosti,
když vás bere
k jasnému a zářivě
osvětlenému paláci
Nebe.
Tento palác má
osm stran a jmenuje se
“Bát Quái Đai” (Osmistěnný
božský palác).
Je tak velkolepý,
že nemůžeme užít slov,
abychom jej popsali,
neboť se věčně mění
a přetvarovává.
Palác má
osm dveří
a hledíc z těchto dveří,
můžeme vidět všechno
ve stvoření.
Lze spatřit všechny
různé formy bytostí,
s aurami tančícími kolem
každé jejich formy.
Je zde osm mostů
vedoucích na osm stran
of Bát Quái Đai
(Osmistěnného božského
paláce). Překvapivě, mosty
nejsou vyrobeny ze dřeva,
nýbrž z osmi paprsků světla.
Pod mostem
se zdá být
Bích Hải (Modré moře),
s vlnami dmoucimi se
jako vířivý oceán.
Z osmi koutů –

snad všechny
věnují pozornost
našemu koutu – vidíme
ohromné množství lidí
přicházet a odcházet.
Zajímavé je, že mosty
jsou tak podivuhodné,
že pouze ti,
kdo stojí na nich,
vědí, že skutečně vcházejí
do Bát Quái Đài
(Osmistěnného božského
paláce). Když vstoupíme
na most, pohybuje se,
způsobujíc, že se cítíme
oslabeni a neschopni chůze.
Naším prvním nutkáním je
vrátit se zpět. Od našeho
prvního vstoupení na most
se cítíme slabšími,
přesto navzdory tomu
všichni kráčejí dále.
V místě na půli cesty,
pokud nemáme
správné duchovní pověření,
nebo z důvodu
špatné karmy (odplaty)
generované z našeho
pobytu na Zemi, propadneme
skrze most
do Bích Hái (Modrého moře).
Před pádem,
když ještě kráčíme,
jsou scenérie nádherné,
ale když tam
jednou spadneme,
vidíme, že naše
těla se stala
tak temnými a ohavnými,
že je to nepředstavitelné.
Je to tak žalostné,
když vidíme
naše kolegy praktikující
na tom místě, lidi,
kteří s námi žili
v náručí
Nejvyšší bytosti.
Nějakou štěstěnou
vidíme sami sebe
sedět na vyvýšené pozici

jako pozorovatele,
vidíc naše přátele
v takové situaci,
nehledě na to,
jak duševně stabilní jsme,
nemůžeme si pomoci
od prolévání slz pro ně.
Tato věc je jistá –
nikdy se nemýlí –
odvažují se říci s jistotou,
že nic nemůže uniknout
tomuto bezmeznému
dharmickému zákonu. Měli
bychom se dívat na všechny
situace na této Zemi jako na
lekcí, abychom mohli
soustředit naši mysl
a zušlechtit se, abychom se
stali dokonalými, svatými,
abychom byli hodnotnými
jako část božského
společenství (Duchovní rady)
Nejvyšší bytosti.
Ať se ti ani nesní,
že by jakýkoliv skutek,
k němuž došlo za našeho
života na Zemi, mohl být
ukryt před vševědoucí
mocí Nejvyšší bytosti.
Musíme rozlišovat
a být moudřími,
abychom odlišili
mezi zásluhami
a špatnou karmou (odplatou),
které určují
naš božský osud.
S jistotou vím, že před
božským zákonem
Nejvyšší bytosti
nemůže být nic skryto.
Naštěstí jsem dokázal
postřehnout tyto poměry.
Nemůžeme soudit
skutky jedné osoby
jako dobré, nebo skutky
druhé osoby jako zlé.
Nemůžeme vědět,
zda tato osoba
bude úspěšná, nebo
jiná selže.

Mnoho věcí, které
vidíme v tomto světě,
se velmi liší od
nepostřehnutelného;
nikdy nemůžeme
předvídat dopředu.
Jak víte, mí přátelé,
ačkoliv se
skutky některých lidí
jeví být v rozporu
s učením Boha,
měli bychom vědět,
že pokud vložili v Boha
celou svou víru,
nebudeme schopni
předvídat, co se jim
přihodí.
Musíme držet
tuto lekci ve svých srdcích,
a zdržet se
zatracování
a urážení druhých.
Jsme pouze členy
božského společenství Boha.
Nebud'te tak
plní marnosti.
Služba, když se
o ní hovoří jako o službě,
v sobě pak nemá nic,
co by bylo naše.
Není to naše vlastní moc,
proto zde není žádný důvod,
abychom byli pyšní,
když konáme svou povinnost.
Ve skutečnosti jsme
pouze božským strojem
Boha Otce.
Ať silným či slabým,
to závisí
na dozírajícím.
Není to díky
naší vůli či pýše,
že toho dosahujeme.
Máme právo jednat
jako učitelé nebo otcové
dětí Boha;
Nemáme právo
je trestat nebo nutit
být našimi otroky.
Ne proto, že bychom

dosáhli vysokých pozic,
nebo učinili
veliká přispění,
shlížíme dolů
na duše, které
sestoupily na Zemi.
Pokud vy, mí přátelé,
nebudete dbát spravedlivosti,
pak nebude úniku
z vašich hříchů,
neboť to je metoda
na rozřešení chaosu.
Ta nejúzkostnější
situace je ta,
že mnozí lidé,
kteří, přijdou
k Bát Quái Đai
(Osmistěnnému božskému
paláci), při vědomí,
že nemohou dosáhnout
břehu osvícení, se mohou
pouze s pláčem otočit zpět.
Dokážete si představit,
že je to z toho důvodu,
že se budou muset
reinkarnovat znovu jako
lidé, aby splatili svoji
špatnou karmu (odplatu).